

ALBERT HAUF

Molta pols... I poc trellat

Preguntes a un intemperant "desconegut", que ara resulta que no ho era tant

Deia Lull que sense un mínim de simpatia i de fe és impossible la comprensió, ja que l'acció de l'enteniment va unida a la de la voluntat. Per això no hi ha res més inútil que la polèmica, tant a escala nacional (la de la famosa "batalla de València", posem per cas), com a escala personal. La imposada per la intemperància del senyor Garrido no és cap excepció i confirma les tesis dels que pensem que hi ha altres maneres de solucionar els conflictes. El senyor Garrido no ha capít el que li tractava de dir: 1) que la manca d'educació mai no és justificable, i 2) que abans de pontificar sobre un tema convé informar-se'n, a fi de no ficar la pota i fer el ridícul. Aquesta exigència és molt major en un professor universitari, més encara quan hom difama col·leagues d'altres universitats.

El senyor Garrido, en un exercici de moderació en què assumeix (això és modèstia, i la resta, vanitat de vanitats!) ni més ni menys que la veu de tot un poble, adjudica a jactància la meua justificada defensa. Que em perdoni la mala fortuna de tenir el meu peu sota el seu! No puc competir amb aquesta aclaparadora veu profètica, carregada de *sancta simplicitas*, entre altres coses perquè mai m'he cregut en possessió de cap veritat transcendent ni de cap "pedra filosofal". El meu escrit reclamava el dret a equivocar-se, així com la responsabilitat de les opcions personals, enfront de la maniquea candidesa dels Garrido, que s'erigeix en jutge de la conducta dels altres. El dictat de la recta raó repudia una pràctica d'aquest tipus, i els tribunals solen, també, si escau, posar límits a un costum tan intemperant com incivilitzat.

En tot cas, i una vegada expressada la meua admiració per la cortesia univer-

"El senyor Garrido ignora que el senyor Zaplana és president valencià gràcies a una vasta majoria que creu estar d'acord amb un programa ideològic on, entre d'altres coses, s'inclou la no-acceptació de la denominació 'catalans, i de català', i, de manera més o menys explícita, el rebuig a una normativa imposada des de Barcelona"

sitària que practica el senyor Garrido a l'hora de cobrir d'immundícia el bon nom de persones com ara la directora del Departament de Filologia Catalana, el director de l'IIFV, i d'altres catedràtics de la mateixa família, tasca fins ara regularment assumida pels Obdulios Juvany de l'Abc, i d'altres cavernícoles nostàlgics de l'antic règim, agrairia moltíssim al senyor Garrido que explicara *urbi et orbe* les seves fórmules magistrals per acabar amb el greu problema que alguns tractem de solucionar al millor que sabem.

Si no vaig errat els punts fonamentals són els següents. En primer lloc: 1) és, o no, necessària, per no dir imprescindible, la presència de professors universitaris qualificats en el si de l'AVL?; 2) és més patriota el senyor Garrido que no un servidor, perquè adreça tota classe d'insults al senyor Zaplana?, ignora el senyor Garrido que el senyor Zaplana és el president legalment elegit per la majoria de ciutadans de la comunitat valenciana?; 3) aquesta vasta majoria l'ha votat perquè creu estar d'acord amb un programa ideològic, on, entre altres coses, s'inclou la no-acceptació de la denominació de "catalans, i de català", i, de manera més o menys implícita, el rebuig a una normativa imposada des de Barcelona per l'IEC; 4) com a cap d'un govern autònom, el senyor Zaplana presideix unes corts en què té majoria absoluta i plena capacitat legislativa; 5) les lleis aprovades per les instàncies autoritzades (prou que ho acaba de demostrar la famosa LOU!) són vinculants, és a dir, obliguen qualsevol ciutadà no situat al marge de la legalitat vigent; 6) això inclou temes com el de la llengua, la seva denominació i el seu ús. És, doncs, fals, que el senyor Za-